

Sygn. akt IX K615/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach w IX Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSR Edyta Domagała**

Protokolant – stażysta Ilona Hajduk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej K.-Zachód w K. – bez udziału

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 09.07.2018r.

sprawy

W. K. syna Z. i A. z domu K. urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 12 listopada 2017 roku do 9 kwietnia 2018 r. w miejscowości K. gmina S. woj. (...) uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości w kwocie 400 złotych wobec N. K. zasądzonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 17 lutego 2015 roku w sprawie (...)14 przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowiła równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przez co naraził pokrzywdzoną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o przestępstwo z art.209§1akk w zw. z art. 209§1kk

orzeka:

I. oskarżonego **W. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 209§1kk w zw. z art. 209§1akk i za to na podstawie art. 209§1akk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69§1 i 2 k. k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej w pkt I wyroku wobec oskarżonego **W. K.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby i oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

III. na podstawie art. 72§1pkt. 3kk zobowiązuje oskarżonego **W. K.** do bieżącego łożenia na utrzymanie córki N. K.,

IV. na podstawie art.627 k.p.k., art.616§1 pkt 1 i § 2 pkt 1 i 2 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego **W. K.** na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kielcach) kwotę 190 (sto dziewięćdziesiąt) złotych z tytułu części kosztów sądowych, w tym kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty od orzeczonej kary.

SSR Edyta Domagała

Sygn. akt IX K 615)18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 9 lipca 2018 roku

W. K. oskarżony został o to, że:

w okresie od 12 listopada 2017 roku do 9 kwietnia 2018 r. w miejscowości K. gmina S. woj. (...) uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości w kwocie 400 złotych wobec N. K. zasądzonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 17 lutego 2015 roku w sprawie (...)14 przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowiła równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przez co naraził pokrzywdzoną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o przestępstwo z art.209§1akk w zw. z art. 209§1kk

W sprawie, w trybie art. 335§2kpk oskarżyciel publiczny złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie W. K. kary bez przeprowadzenia rozprawy w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, zobowiązanie oskarżonego do bieżącego łożenia na utrzymanie córki oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Oskarżony W. K. z nieformalnego związku z J. J. posiada córkę N. K. urodzoną w dniu (...). Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 17 lutego 2015 roku w sprawie (...) 390)14 ustalił, iż oskarżony jest ojcem N. K. oraz zasądził od W. K. na rzecz małoletniej córki 400 zł tytułem alimentów. Oskarżony nie zamieszkuje z matką swojej córki, nie utrzymuje z nimi żadnego kontaktu. W związku z tym, iż oskarżony dobrowolnie nie płacił alimentów na rzecz córki J. J. złożyła do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Kielcach wniosek o wyegzekwowanie świadczeń, postępowanie prowadzone pod sygnaturą Kmp 14/15 okazało się całkowicie bezskuteczne, a oskarżony na dzień 12.03.2018r. zalegał z płatnością na kwotę 4.185,71 zł, zaś ogólna kwota zaległości z tytułu rat alimentacyjnych wynosiła 12.000 zł oraz odsetki 508,56 zł. Oskarżony również nie odwiedza córki, nie kupuje jej żadnych prezentów, nie utrzymuje z nią kontaktu. J. J. nie pracuje, opiekuje się dzieckiem. Oprócz alimentów pobiera zasiłek 500 zł oraz zasiłek rodzinny w kwocie 95 złotych. Sytuacja finansowa J. J. jest trudna, ponieważ utrzymuje się wyłącznie z wyżej wskazanych świadczeń, nikt jej nie pomaga w zaspokojeniu podstawowych potrzeb życiowych dziecka, a N. K. w okresie zarzutu narażona była na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego W. K. (k. 46-48), zeznania J. J. (k. 35-37), dokumentacja dotycząca egzekucji świadczeń alimentacyjnych (k.5, 22,27), decyzja o przyznaniu świadczeń alimentacyjnych Wójta Gminy S. (k.4), odpis wyroku w sprawie (...)14 (k.6), pismo z (...) w S. (k. 16), pismo z PUP w K. (k.21),

W. K. ma 30 lat, jest kawalerem, ojcem jednego dziecka, które pozostaje na jego utrzymaniu. Cięży na nim obowiązek alimentacyjny wobec córki N. w wysokości 400 złotych. Ma wykształcenie gimnazjalne, nie ma wyuczonego zawodu. Utrzymuje się z prac dorywczych, osiąga z tego tytułu dochód w wysokości ok. 2000 zł miesięcznie. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. Był uprzednio karany za czyn z art.209§1akk w zw. z art. 209§1kk w sprawie (...)17 na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, połączonego z obowiązkiem bieżącego łożenia na utrzymanie córki N. K.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego W. K. (k.46-48), dane osobopoznawcze o oskarżonym (k. 50), karta karna (k.42), odpis wyroku w sprawie (...)17 (k. 26)

Sąd zważył, co następuje:

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozostawiała wątpliwości co do tego, że oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo. Oskarżony przyznał się do winy, a jego wyjaśnienia w tym zakresie pozostają zgodne z zeznaniami świadka J. J. oraz dokumentacją dotyczącą wysokości ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego oraz jego zadłużenia alimentacyjnego. Wyjaśnienia oskarżonego w części zasługują na wiarę, a mianowicie w tym zakresie, gdzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oceniając podawane przez niego powody dla których nie wypełnia on obowiązku alimentacyjnego, to zauważyć należy, że choć oskarżony wskazuje, iż zarabia 2.000 zł miesięcznie, to jednak podaje, iż przedmiotowa kwota wystarcza jedynie na jego potrzeby. Powyższe nie zasługuje na uznanie za wiarygodne, oskarżony próbuje w ten sposób wytłumaczyć powody niełożenia

na utrzymanie dziecka . Biorąc jednak pod uwagę jego postawę wynikającą z zeznań J. J., a więc to, że nie interesuje się córką , nie odwiedza jej , nie daje jej żadnych prezentów , uznać należy, iż zachowanie W. K. nacechowane jest złą wolą, uporem , a nie wynika z rzeczywiście istniejących obiektywnych powodów, które powodują, że nie może wykonywać obowiązku alimentacyjnego. Na wiarę zasługują zeznania J. J., która odpisała swoją trudną sytuację materialną, wskazała, że nie pracuje , ponieważ opiekuje się córką , utrzymuje się jedynie z zasiłków przyznanych jej przez Gminny Ośrodek Pomocy (...) w S. . Nadto zeznała, iż nikt nie pomaga jej w utrzymaniu dziecka, a w sytuacji kiedy brakuje jej pieniędzy pożyczka je od swojego aktualnego partnera . Nie ulega zatem wątpliwości, iż z zeznań tego świadka wynika , że N. K. narażona była w okresie zarzutu na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Powyższe znajduje potwierdzenie w dokumentacji zawartej w aktach, a wskazującej, iż J. J. i N. K. jako osoby ubogie objęte są pomocą społeczną . Nie budzą zastrzeżenia dokumenty zebrane w toku postępowania, a stwierdzające nie tylko wysokość świadczenia, ale także wskazujące na nieskuteczność prowadzonej przeciwko oskarżonemu egzekucji komorniczej. Dodatkowo podkreślenia wymaga okoliczność, iż oskarżony ukrywał przed komornikiem faktycznie osiągnięte dochody , co dodatkowo wzmacnia trafność oceny jego zachowania jako nacechowanego złą wolą.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż oskarżony w okresie od 12 listopada 2017 roku do 9 kwietnia 2018 r. w miejscowości K. uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości w kwocie 400 złotych wobec N. K. zasądzonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 17 lutego 2015 roku w sprawie (...)14 przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowiła równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych , przez co naraził pokrzywdzoną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych , czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art.209§1akk w zw. z art. 209§1kk .

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu Sąd miał na względzie okoliczności wskazane w art. 115 § 2 k.k., tj. m.in. sposób i okoliczności jego popełnienia, a także dobra prawne w które godził. Oskarżony popełnił przestępstwo naruszające dobra prawne jakimi są: rodzina i obowiązek opieki, przez niezaspokajanie podstawowych potrzeb osób najbliższych sprawcy. Czynu tego dopuścił się umyślnie działając z zamiarem bezpośrednim. Także ocena motywacji sprawcy i wagi naruszonego przez niego obowiązku łożenia na utrzymanie dziecka miała znaczenie dla ustalenia stopnia społecznej szkodliwości czynu. Niewątpliwie zachowanie oskarżonego było długotrwałe, powtarzalne i nacechowane złą wolą. Mając powyższe na uwadze, Sąd określił stopień społecznej szkodliwości czynu jako wysoki.

Koniecznym dla przypisania sprawcy odpowiedzialności za popełnione przestępstwo jest wykazanie mu winy. Pojęcie to określa się jako możliwość uczynienia sprawcy zarzutu, iż w czasie i miejscu, gdy miał możliwość zachowania się zgodnego z prawem, wybiera zachowanie niezgodne z obowiązującymi normami prawnymi. W świetle powyższego należy dojść do wniosku, że zachowanie oskarżonego W. K. było zawinione . W ocenie Sądu stopień zawinienia oskarżonego zasługuje na miano wysokiego. Jest on bowiem osobą dorosłą, ponoszącą pełną odpowiedzialność za własne postępowanie, a jego poczytalność w trakcie czynu nie była kwestionowana. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności zewnętrzne, które niezależnie od woli oskarżonego wpływałyby na jego proces decyzyjny. Stopień zawinienia jest więc wysoki.

Wymierzając oskarżonemu W. K. karę Sąd wziął pod uwagę okoliczności obciążające, gdyż nie stwierdzono istnienia okoliczności łagodzących. Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest rodzina i obowiązek opieki. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt iż oskarżony był karany i to za takie samo przestępstwo (k.26).

Wymierzając oskarżonemu karę i mając na uwadze całość poczynionych rozważań Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności . Wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności , jest karą najsurowszą rodzajowo przewidzianą za przypisany oskarżonemu czyn , jednak w okolicznościach ustalonych w niniejszej sprawie czyni zadość postulatowi kary zasłużonej i sprawiedliwej, bo uwzględnia znaczny stopień winy oskarżonego i wysoki stopień szkodliwości społecznej czynów, wyrażający się rodzajem i charakterem naruszonych dóbr prawnych, a jednocześnie w sposób prawidłowy realizuje cele, o jakich mowa w art. 53 § 1 i § 2 k.k. Nadto uwzględnia okoliczność , iż

oskarżony był uprzednio karany za przestępstwo nie alimentacji na rzecz swojej córki , na karę ograniczenia wolności. Mimo wymierzenia w tamtym postępowaniu kary , która co do zasady miała nie kolidować z możliwością wykonywania obowiązku alimentacyjnego , nie odniosła rezultatu , oskarżony nadal nie łoży na utrzymanie dziecka .

W. K. przypisano czyn zabroniony z art. 209 § 1a k.k. w zw. z art. 209 § 1 k.k. Przedmiotem ochrony przewidzianym w tym przepisie są rodzina i instytucja opieki. Nie ulega wątpliwości , iż podstawowym dobrem chronionym tym przepisem jest zabezpieczenie materialnych podstaw egzystencji dla osób najbliższych sprawcy oraz tych, których prawa w tym zakresie wynikają z orzeczenia sądowego lub ustawy. W tej sytuacji, a nadto uwzględniając fakt, iż oskarżony nie był skazany na karę pozbawienia wolności , prowadzi ustabilizowany tryb życia, pracuje , w ocenie Sądu zachodziły podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności , co też sąd na podstawie art. 69§1 i 2 k. k. i art. 70 § 1 k.k. uczynił ustalając okres próby na 2 lata . Warunkowo zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności Sąd po raz kolejny dał oskarżonemu szansę by zmienił swoje zachowanie .

Sąd na skutek omyłki oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego , pomimo tego, że wniosek złożony w trybie art. 335§2kpk nie zawierał takiego uzgodnienia .

W punkcie III wyroku Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 k.k. zobowiązał oskarżonego W. K. do bieżącego łożenia na utrzymanie małoletniej córki , aby wzmocnić wychowawcze oddziaływanie wymierzonej oskarżonemu kary.

Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 616 § 1 pkt 1 i § 2 pkt 1 i 2 k.p.k. oraz art. 2 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego W. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 190 zł, tytułem kosztów sądowych w tym kwotę 120 zł z tytułu opłaty od kary.

SSR Edyta Domagała